

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113210179
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113210179.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: C.. B. T., L.. X.X.XXXX, J. G., C. L.G. XX, zastúpená: Palša a partneri, advokátska kancelária, spol. s r.o., so sídlom Prešov, Masarykova 13 p r o t i žalovanej: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Prešov, Hollého 14, IČO: 00610577, zastúpená: Advokátska kancelária GOGA a spol. s r.o., so sídlom Žriedlová 3, Košice, IČO: 36863947, o náhradu škody a prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi 6.603 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 16.2.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť štátu trovy konania vo výške 58,16 Eur na účet Okresného súdu Prešov v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 396 eur na účet Okresného súdu Prešov v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania účastníkov súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou zo dňa 8.4.2013 sa domáhala náhrady škody z ublíženia na zdraví, ktoré jej spôsobila žalovaná počas jej hospitalizácie v dôsledku nesprávnej aplikácie termoforu. Uvedený úraz zanechal trvalé následky a preto uplatnila si nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku vo výške 6603 Eur.

Neskorším podaním zo dňa 6.6.2013 rozšírila žalobu o sumu 660,30 Eur, keďže žiadala priznať 10% navýšenie bodového ohodnotenia. Požadovala aj úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 7.263,30 eur od 16.2.2013 do zaplatenia.

Súd túto zmenu žaloby pripustil právoplatným uznesením č.k. 11C 128/2013-85 zo dňa 23.10.2013.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila majúc za to, že všetky práva a povinnosti účastníkov boli komplexne upravené dohodou o urovaní zo dňa 3.8.2012, keďže v článku 3 sa dohodli aj na tom, že v budúcnosti nebudú požadovať ďalšie nároky na základe, v úvodnej časti dohody, špecifikovaných skutkových okolností. Dohoda je platná, žalovaná podľa nej plnila. Účelom dohody bolo vysporiadanie všetkých nárokov z daných skutkových okolností, v čase jej uzatvárania žalobkyňa mala vedomosť o tom, že jej prislúcha právo uplatniť si finančnú náhradu aj za sťaženie spoločenského uplatnenia a to, že charakter a jeho rozsah bolo možné podľa posudkového lekára upraviť až po roku, považovala za irelevantné.

Poukázala na podstatu právneho inštitútu dohody o urovnaní, ktorou je to, že doterajší záväzok zaniká a je nahradený novým záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania. Vykonaná úprava vzájomného vzťahu účastníkov touto dohodou bola komplexná a konečná, iný výklad v tomto smere by predstavoval prílišný formalizmus, ktorý je neprípustný a bol by v rozpore s princípom právnej istoty.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, lekárskou prepúšťacou správou, lekárskymi správami zo dňa 29.11.2011, 2.12.2011, 5.12.2011, 6.12.2011, fotodokumentáciou, správou Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 4.4.2012, lekárskeho posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 12.4.2012, dohodou o urovnaní zo dňa 3.8.2012, lekárskeho posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 24.1.2013, predžalobnou výzvou, poštovým podacím hárkom, vyjadrením Slovenskej pošty, písomným vyjadrením žalovanej, znaleckým posudkom C.. P. P., ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa bola od 23.11.2011 do 29.11.2011 hospitalizovaná na oddelení gynekológie a pôrodnictva žalovanej, kde 26.11.2011 porodila cisárskym rezom v spinálnej anestéze. Po pôrode udávala pocit studených dolných končatín, preto jej zdravotná sestra aplikovala termofor naplnený teplou vodou. Následne boli zistené u nej pluzgiere v okolí ľavého členka a priehlavku a konštatovaná bola popálenina 2. stupňa a nasadená liečba. Po opätovnej kontrole u chirurga dňa 5.12.2011 bola zistená popálenina 3.stupňa a prítomnosť odumretej spodiny defektov, čo bolo zistené aj dňa 6.12.2011 na klinike popálení nemocnice Košice - Šaca, kde bola hospitalizovaná od 7.12.2011 do 14.12.2011. Pri operácii jej bolo odstránené odumreté tkanivo na postihnutej časti ľavého členka a nohy, ktoré siahalo na šľachy a nahradené boli transplantátmi z ľavého stehna a zadku.

Dňa 9.1.2012 podala žalobkyňa podnet na prešetrenie správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovanou. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou 4.4.2012 konštatoval, že žalobkyňa bola nesprávne indikovaná aplikácia termoforu na dolné končatiny po spinálnej anestéze.

Dňa 3.8.2012 uzavreli účastníci písomnú dohodu o urovnaní podľa § 585 a násl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V článku 1 dohody sa konštatuje zistenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V bode 2 sa konkretizujú uplatnené nároky žalobkyne a jej maloletého syna a manžela a to konkrétne nárok na bolestné vo výške 4.307 Eur, náhrada za liečebné náklady 766,85 Eur a nemajetková ujma v dôsledku zásahu do práva na ochranu osobnosti a na ochranu súkromia a rodinného života - 5.500 Eur pre žalobkyňu, 500 Eur pre manžela a 4.500 Eur pre maloletého syna. Článok 2 obsahuje predmet dohody a konštatovanie, že účastníci si ňou mimosúdne vysporiadali svoje nároky z vyššie špecifikovaných skutkových okolností a to tak, že žalovaná zaplatí žalobkyňi bolestné a liečebné náklady 5.000 Eur a nemajetkovú ujmu 3.500 Eur a maloletému synovi nemajetkovú ujmu 2.500 Eur do 31.8.2012. V článku 3 sa uvádza, že po riadnom splnení dohody účastníci nebudú v budúcnosti požadovať žiadne ďalšie nároky z vyššie špecifikovaných skutkových okolností.

V čase uzavretia dohody žalobkyňa mala k dispozícii lekárskeho posudok vystavený MUDr. I. D., úrazovým chirurgom zo dňa 12.4.2012, ktorý vyčíslil bolestné na 280 bodov. V časti hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia lekár uviedol, že úraz zanechá trvalé následky vo forme jaziev, ich rozsah a charakter však bude ňmôcť ustáliť najskôr rok po úraze. Ten istý lekár neskôr - 24.1.2013 obodoval aj sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne 420 bodmi. Zistil keloidné jazvy po popálení na ploche 60cm² a plošnú jazvu na ľavom stehne po operácii - odbere kožného štepu na ploche 50cm² + 2cm na členku vľavo. Využil aj 100% navýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. a teda celkový počet bodov ustálil na 420 bodov.

Žalovaná spochybnila spomínaný lekárskeho posudok, ktorý nebol vypracovaný v súlade s § 7 ods. 1 vyššieho citovaného zákona. Žiadala preto znalecké dokazovanie na zistenie ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pre účely bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia vrátane tohto bodového ohodnotenia.

Z písomného vyjadrenia C.. I. D. vyplýva, že nie je zamestnaný v žiadnom zdravotníckom zariadení a preto potvrdil, že neboli splnené podmienky pre vydanie lekárskeho posudku v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.

Súd ustanovil znalkyňu z odvetvia chirurgie a plastickej chirurgie C.. P. P.. Tá vo svojom znaleckom posudku potvrdila trvalé následky poškodenia zdravia žalobkyne v dôsledku nesprávnej aplikácie termoforu na dolnej končatine po spinálnej anestéze. Stanovila aj bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia totožné ako bolo v posudku MUDr. I. D. a tak isto využila jeho zvýšenie o dvojnásobok s poukazom na § 9 ods. 5,6 citovaného zákona a to v dôsledku infekcie, bolestivého spôsobu liečenia a operácie. Úhrnnú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia tak stanovila 420 bodmi. Znalkyňa sa vyjadrila aj k perspektíve vyliečenia žalobkyne, ktoré sa však nedá jednoznačne ustáliť. Liečba je kombináciou viacerých spôsobov terapie a vyžaduje veľkú trezivosť. Perspektíva úplnej eliminácie trvalých následkov je podľa znalkyne takmer nemožná. Uviedla, že vo väčšine prípadov každá korekcia a teda nová rana bude podliehať v procese hojenia tým istým patobiochemickým mechanizmom spôsobujúcim nadprodukciu jazvy, resp. základnej hmoty, zodpovednej za vyvýšenú, červenú a neohybnú jazvu, ktorá svrbí a bolí a môže spôsobiť pacientovi ďalšie vážne funkčné a kozmetické problémy.

V dodatku k znaleckému posudku znalkyňa určila čas ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pre účely ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia na júl 2012, čo vyplýva z objektívneho nálezu MUDr. G. B. počas ambulantnej starostlivosti žalobkyne. Poukázala aj na to, že žalobkyňa má v budúcnosti plánované ďalšie operácie vedúce k estetickému korekcii vzniknutých jaziev.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

V danom prípade súd mal za preukázané, že ku škode na zdraví žalobkyne došlo v dôsledku nesprávnej aplikácie termoforu pracovníkmi žalovanej počas hospitalizácie žalobkyne u žalovanej. Aj keď zástupca žalovaného na pojednávaní spochybnil zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu, zároveň potvrdil, že ku škode na zdraví došlo v dôsledku aplikácie termoforu a tým podľa názoru súdu bola aj preukázaná zodpovednosť nemocnice. Bolo totiž na zdravotníckom personáli, aby termofor aplikoval správne a sledoval jeho pôsobenie a v tomto smere jednoznačne sa vyjadril aj Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý poukázal na nesprávnu aplikáciu termoforu. Stanovisko právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní súd vnímal len ako účelové vzhľadom na to, že aj samotná dohoda o urovaní nasvedčuje tomu, že žalovaná svoju zodpovednosť za vzniknutú škodu uznala. Už len pre úplnosť súd pripomína, že v zmysle § 420 ods. 3 OZ sa zavinenie u žalovaného subjektu teda škodcu predpokladá a je na škodcovi, aby preukázal svoje vyvinenie sa spod danej zodpovednosti. Žalovaná však v tomto prípade neuviedla žiadny konkrétny dôvod pre jej liberáciu.

Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 585 ods. 1 OZ dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

Podľa § 585 ods. 2 OZ ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premičaného záväzku.

Podľa § 585 ods. 3 OZ doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

Podľa § 587 OZ i keď strany vyhlásia, že urovnaním sú medzi nimi upravené všetky vzájomné práva, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, ibaže z obsahu urovnania nepochybne vyplýva, že sa urovanie týka aj iných vzťahov.

Podľa § 574 ods. 2 OZ dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 citovaného zákona v prípadoch hodných osobitného zreteľa akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

V danom prípade bolo potrebné predovšetkým posúdiť či dohodou o urovaní boli vyporiadané všetky práva žalobkyne z predmetného ublíženia na zdraví a to vrátane práva na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Urovanie sa nemusí týkať celého právneho vzťahu účastníkov, ale len niektorých vzájomných práv a povinností. Netýka sa však tých práv a im zodpovedajúcich povinností, na ktoré niektorý z účastníkov nemohol pomýšľať v dobe, keď bola dohoda o urovaní uzavretá.

K rokovaniu o urovaní účastníkov došlo na základe písomne uplatnených predžalobných výziev žalobkyne z 31.5.2012 a 1.6.2012, v ktorých však nie je ani zmienka o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uplatnené totiž boli len nároky na bolestné, liečebné náklady a náhrada nemajetkovej ujmy. Nepochybne preto len tieto nároky boli predmetom spomínaného rokovania, čo má svoje logické opodstatnenie, pretože vyplýva to už zo spomínaných predžalobných výziev a toho, že tieto nároky, ktoré korešpondovali so spomínanými výzvami boli napokon uvedené aj v úvodnej časti dohody o urovaní. Na základe spomínaných výziev žalovaný pozval právneho zástupcu žalobkyne na rokovanie listom zo dňa 20.6.2012. Na mimosúdnom jednaní sa prejednávali len nároky uplatnené spomínanými výzvami, teda bolestné, liečebné náklady a nemajetková ujma, čo prehlásil právny zástupca žalobkyne a žalovaný toto tvrdenie nespochybnil. Následne žalovaný spracoval dohodu o urovaní a zaslal ju právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 7.8.2012, ako to vyplýva zo sprievodného listu. Až výzvou zo dňa 14.2.2013 si žalobkyňa uplatnila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Dohoda o urovnaní a vzdaní sa práva sú právnymi úkonmi, ktoré musia spĺňať aj všeobecné náležitosti právnych úkonov upravených v § 37 a násl. OZ.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako už bolo uvedené, súd mal za to, že predmetom mimosúdneho rokovania účastníkov nebola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže tento nárok žalobkyňa si uplatnila až neskôr. Napokon predmet rokovania je zrejmý aj z čl. 1 bodu 2 a čl. 2 dohody. Žalovaný však do nej zakomponoval aj sporný článok 3, ktorý si však obaja účastníci vykladali rôzne. Žalobkyňa si ho vykladala ako vzdanie sa uplatnenia ďalších nárokov, ale len z titulu bolestného, liečebných nákladov a nemajetkovej ujmy. Tomuto jej vyjadreniu napokon zodpovedá nepochybne predmet daného rokovania a tiež skutočnosť, že v čase uzatvorenia dohody žalobkyňa ešte nemala vedomosť a tom, že je možné ustáliť už jej trvalé následky, keďže MUDr. Sidor, ktorý spracoval bodové ohodnotenie bolestného v posudku zo dňa 12.4.2012 uviedol, že sťaženie spoločenského uplatnenia bude môcť obodovať najskôr rok po úraze. To napokon urobil až v lekárskom posudku zo dňa 24.1.2013. Vychádzajúc z týchto skutočností súd preto tento nemal dôvod neveriť tvrdeniu žalobkyne o tom, že jej vôľou v spornom článku 3 nebolo zdať sa nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a preto právny úkon nie je možné vykladať tak, ako to prezentuje žalovaný. Nie je možné opomenúť ani fakt, že v čase uzatvorenia dohody sa ani jeden z účastníkov nemohol domnievať, že je možné vyčíslieť už náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže podľa znalkyne zdravotný stav žalobkyne bol už ustálený. Účastníci však o tom nemohli mať vedomosť, keďže podľa lekárskeho posudku Dr. Sidora bolo potrebné počkať rok po úraze, čo korešponduje aj s právnou úpravou - § 8 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. Vzdanie sa budúceho práva je neprípustné (§ 574 ods. 2 OZ). Bolo by absurdné vyhodnocovať platnosť sporného právneho úkonu len z toho, či zdravotný stav žalobkyne bol ustálený a či v čase tohto právneho úkonu mohol byť jej nárok kvantifikovaný. Preto sa javí postup žalovaného v tomto prípade ako nie poctivý, keď do dohody o urovnaní zakomponoval sporný článok 3 s výkladom, ktorý je v rozpore so skutočnou vôľou žalobkyne. Prijatý záver o skutočnej vôli žalobkyne v súvislosti s článkom 3 je logický aj vzhľadom na skutočnosť vážneho zranenia žalobkyňa, ku ktorému došlo hrubou nedbalosťou zdravotníckeho personálu a preto žalobkyňa nemala najmenší dôvod zdať sa svojho legitímneho nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď nároky, ktoré boli vysporiadané dohodou, boli oprávnené.

Znaleckým posudkom bolo určené, že zdravotný stav žalobkyne pre účely bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia bol ustálený v júli 2012 a teda nárok bol uplatnený včas. Žalovaný výšku bodového ohodnotenia nespochybnil a pri jeho peňažnom vyčíslení súd vychádzal z opatrenia ministerstva zdravotníctva SR 20/2012 zo dňa 14.5.2012. Ním bola stanovená výška tejto náhrady na rok 2012 za 1 bod 15,72 Eur. Náhrada za 420 bodov preto predstavuje sumu 6603 Eur, ktorú súd žalovanú zaviazal zaplatiť tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a to vrátane úrokov z omeškania. Tie boli priznané podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V danom prípade žalobkyňa vyzvala žalovanú na náhradu uplatnenej škody výzvou zo dňa 14.2.2013, ktorú žalovaná prevzala podľa potvrdenia pošty dňa 15.2.2013. Od nasledujúceho dňa je preto žalovaná s plnením v omeškaní.

Žalobkyňa požadovala 10% navýšenie podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Je pravdou, že podmienkou tohto navýšenia nemusí byť invalidita, ale zároveň je potrebné účel tohto ustanovenia vykladať tak, že k navýšeniu môže dôjsť len vo výnimočných prípadoch s tak vážnymi trvalými následkami, ktoré sa približujú a sú porovnateľné z hľadiska ich závažnosti až dosiahnutiu invalidity. Trvalé následky v danom prípade v podobe jaziev na časti členka a stehne nohy v rozsahu 60 cm² podľa názoru súdu nepredstavujú legitímny dôvod pre toto výnimočné navýšenie, zvlášť keď v súčasnosti existujú možnosti tieto jazvy výrazne eliminovať v rámci plastickej chirurgie, čo napokon vyplýva aj zo znaleckého posudku. Je potrebné vychádzať aj z toho, že funkčnosť končatiny je zachovaná a estetický deficit, ktorý žalobkyňa má, má predpoklad ďalšieho zmiernenia a znalkyňa napokon nevyhlásila ani jeho odstránenie.

Výrok o náhrade trov konania štátu predstavujúcich znalečné, ktoré bolo predbežne preddavkované zo štátnych prostriedkov, vyplýva z § 148 ods. 1 O.s.p. Súd zohľadnil výsledok tohto sporu, ale aj skutočnosť, že znalecké dokazovanie bolo vykonávané na základe žiadosti žalovanej.

Keďže žalobkyňa bola v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku, súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby žalovanú a to s poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. a § 8 ods. 4 citovaného zákona. Jeho výška vyplýva z položky 1 písm. a/ Sadzobníka poplatkov.

O trovách konania účastníkov súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu zložitejšieho výpočtu náhrady s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.